

Κι αυτά...

από τον ίδιο τον άνθρωπο».

Ο καλλιτέχνης κάνει μία προσπάθεια να ερμηνεύσει και να κατανοήσει την ανθρω-

Ο Νίκος Παπαδόπουλος, που δούλεψε ως νοσηλευτής επί 11 χρόνια, δεν είναι τυχαίο που στην πρώτη του έκθεση «μιλάει» για τη σημειολογία της νεκρής φύσης

πινη ενέργεια, που αποδομεί ένα λουλούδι με ηδονική ευχαρίστηση. Χρησιμοποιεί για τις «αφηγήσεις» του πασιγνωστά σύμβολα: τον μανδραγόρα, την τουλίπα, ακόμη κι ένα ανθοστόλι στο μοτίβο που βρίσκεται στη συλλογή

του μουσείου Victoria & Albert του Λονδίνου. Ετσι η ανάγκη μας να ομορφύνουμε και να διακοσμήσουμε το «περιβάλλον» μας μετατρέπεται από το χέρι του σε λυρικό τοπίο τρόμου.

«Μέσα από ένα «κέντημα», μέσα από την ίδια τη δύναμη του διακοσμητικού σχεδίου και της γλώσσας του ντιζάιν, ο Παπαδόπουλος ασκεί κριτική στην brutal πραγματικότητα της προσφοράς και της ζήτησης του «προϊόντος» που ονομάζεται βλάστηση, λουλούδι, ζωή, φύση», γράφει η ιστορικός τέχνης Μαργαρίτα Καταγά.

Η βία, σε όλες της τις εκδόσεις και τις διαφορετικές εκδοχές, απασχολεί τον 39χρονο Νίκο Παπαδόπουλο. Νοσηλευτής επί 11 χρόνια έζησε στο αποστειρωμένο περιβάλλον των νοσοκομείων τόσο τη θλιβερή όσο και την αστεία πλευρά της ανθρώπινης φύσης. «Όταν τελικά παράτησα τη νοσηλευτική, άλλαξαν εντελώς τα έργα μου. Σαν να απελευθερώθηκα, τίποτα πια δεν με καταπίεζε...», λέει.

Δεν είναι τυχαίο, μάλλον, που στην πρώτη του ατομική έκθεση επέλεξε να «μιλήσει» για τη σημειολογία της νεκρής φύσης. Διάρκεια εκθέσεων μέχρι 30 Μαρτίου.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΠΑΡΚΑ

Μη μαδάς τη μαργαρίτα

Ολοι μας έχουμε μεγαλώσει με εικόνες όμορφων λουλουδιών. Κάπου γύρω μας πάντα υπήρχε μια νατουραλιστική απεικόνιση «ανθών» ή «καρπών», κεντημένων, ζωγραφισμένων ή φωτογραφημένων. Από την αρχαιότητα, άλλωστε, ο άνθρωπος όχι μόνο αποτύπωνε τη φύση αλλά και την προίκιζε με συμβολισμούς. Ο μύθος του μανδραγόρα είναι ένας. Ο μύθος, όμως, του σύγχρονου καταναλωτή θέλει τη φύση στο βάζο του. Ενίοτε και στο τσεπάκι του. Στρέμματα ολόκληρα λουλουδιών καλλιεργούνται για να ξεριζωθούν. Εχουμε άραγε σκεφτεί πόση βία εμπεριέχει το ξερίζωμα ενός όμορφου λουλουδιού από το χέρι μας;

Ο εικαστικός Νίκος Παπαδόπουλος «σκηνοθέτησε» στα έργα του την τραγική σχέση του ανθρώπου με τη φύση. «He loves me, he loves me not» (μ' αγαπά,

δεν μ' αγαπά) είναι ο (εύγλωττος) τίτλος της ατομικής του έκθεσης στην γκαλερί «Ζήνα Αθανasiάδου», στη Θεσσαλονίκη (Π.Π. Γερμανού 5). Έργα της ίδιας ενότητας παρουσιάζονται και στην Αθήνα στην γκαλερί AAA (Athanasiadou, Art Advice, Αλωπεκτής 44, Κολωνάκι, τηλ.: 210-9233211).

Εκ πρώτης όψεως η δουλειά του φαίνεται «ανθοστόλιση». Τεράστια σχέδια με συνθέσεις ή μεμονωμένα λουλούδια, που αποκαλύπτουν στον καλό παρατηρητή απρόσμενες κρυμμένες ιστορίες «νεκρής φύσης», όπως τις μικροσκοπικές απαγονισμένες φιγούρες που κρέμονται από τα φύλλα... Δουλεμένα εξαντλητικά, τελίτσα τελίτσα με μηχανικά μολύβια και ξυλομπογιές, αφηγούνται με σαρκασμό την «ιστορική επανάληψη της βίας και της καταστροφής, της εξολόθρευσης της φύσης